

at mærke dette Ting havde det Standpunkt, det tidligere har haft over for Rævnningerne. Hvilke Forandringer der kunde være foregaaede siden, kan jeg jo ikke have nogen Mening om. Men paa et Punkt kunne vi jo allesammen have nogen Mening om de Forandringer, der ere foregaaede. Thi denne Sag er jo ikke ny. Gang efter Gang har den ærede Justitsminister her i Tinget stillet den Opfordring til dette Ting, at vi vilde tiltræde en Tilskyndelse til ham om at forelægge dette Forslag. Denne Opfordring fra den højtærede Justitsministers Side have vi ikke hørt en Gang, men mange Gange i Løbet af en lang Række Aar. Dette Ting har aldrig taget Hensyn til denne Opfordring, vi have aldrig imødefommet den ærede Justitsminister paa dette Punkt. Dette Tings hidtidige Standpunkt har været det, at det ikke var stemmende med Tingets Stilling overfor dette Ministerium at rette en saadan Opfordring. Dette har været hele Venstres Standpunkt i denne Sag, det har ogsaa været den ærede Forslagsstillers Standpunkt. Naar vi nu altsaa spørge: Hvilke Forandringer er der siden foregaaet, som kunne motivere, at dette Ting lader sit gamle Standpunkt falde for at indtage en Holdning, som man hidtil ikke har fundet stemmende med Tingets politiske Stilling, og jeg kan ogsaa gerne sige: med dette Tings Værdighed, saa er der ikke Tvivl om, hvori denne Forandring ligger. Denne politiske Forandring blev jo etableret her i Fjor og er ført videre i denne Samling. Altsaa, det er noget, der ikke er skjult for nogen af os, denne politiske Forandring, som er foregaaet med dette Tings Stilling, og som er foregaaet med de Medlemmer, der stemme for dette Forslag til Beslutning, der foreligger her til Forhandling. Da vi imidlertid — de, der dele Anskuelse med mig — ikke ere undergaaede nogen saadan Forandring, ligger allerede deri, at vi ikke kunne deltage med i en saadan Beslutning. Der er endnu en Grund, som taler derimod. Jeg sagde før, at det vilde være at vildlede den højtærede Justitsminister, og det vil jeg ikke være med til. Og jeg vil heller ikke være med til at vildlede Befolkningen. Jeg tror, at vi ved at vedtage lige almindelige Udtalelser om en Retsreforms Nødvendighed og Ønskelighed ikke kunne gøre andet end

bibringe Befolkningen falske Forestillinger om, hvad det i Virkeligheden drejer sig om. Der vil blandt Folk let udbrede sig den Mening, at Retsreform er noget, man paa Forhaand ved, hvad er, og som alle forstaa paa samme Maade. Og naar der saa en Dag kommer en Retsreform fra den højtærede Justitsminister af samme Bestaafenhed som den tidligere, saa vil man sige: Der er jo en Retsreform, hvorfor vedtage de ikke den, og de ville spørge, som den ærede Forslagsstiller meget rigtig sagde: Hvor er Ansvar for, at denne Retsreform ikke bliver vedtagen? Jeg tror ikke, det er ophjsende for Befolkningen at stille Sagen frem i en saadan taaget Almindelighed, men jeg tror, det vil være mere nyttigt, naar vi skulle forhandle Retsreformen, at vi saa havde bestemte positive Punkter, som udtalte, hvad der var dette Tings Mening med Hensyn til en Retsreform. Saa vilde Befolkningen have noget at knytte sig til og ikke være udsat for at blive ledet vild, naar der en Gang kom noget, som ikke var et Fremskridt, men et Tilbagefald. Vi kunne ikke forandre den Stilling, vi hidtil have indtaget over for den højtærede Justitsminister i denne Sag; der foreligger ikke for os noget Motiv til en saadan Forandring, der foreligger ikke for os noget Motiv til at nære en saadan Tillid nu til den ærede Justitsminister, som ligger i et Forslag som dette. Det gør der ikke, naar vi se hen til denne Justitsministers Vedelse af Retsplejen her i Landet, en Vedelse, som jeg ikke behøver at gaa ind paa i sine Enkeltheder, den vil være nærværende for alle Medlemmers Bevidsthed. Jeg skal kun sige saa meget, at under ingen Minister have Domstolene været benyttede i den politiske Partiinteresses Tjeneste som under den nuværende Justitsminister, under ingen Minister har det saaledes regnet med Sagsanlæg og Domme mod politiske Modstandere, baade Enkeltmænd, Presse, Institutioner og alt, som under den nuværende Justitsminister. Jeg tror godt, at vi kunne tage hele Absolutismen i dette Aarhundrede, og de politiske Domme, der ere faldne, vilde ikke i Talrigdom nær kunne maale sig med dem, den ærede Justitsminister har foranlediget af politiske Grunde og mod politiske Modstandere. Men naar dette forhold der sig saaledes, synes det mig, at dette Tings